

Grund til, at Regjeringen skulde være nødt til at slutte den 1ste April, og naar den dog gjør det, er det, fordi den ikke ønsker Forhandlingen fortsat, at den ikke bryder sig om en Forstaaelse, tværtimod — helst ønsker Striden fortsat, det anser jeg for givet, og det vilde jo altsaa være ligefrem latterligt, om vi her gav os til at diskutere den Ting, altsaa den Ting lade vi fuldstændig ude af Betragtning. Det er ikke Oppositionens Sag at tilvebringe en midlertidig Finansloov, det har det ærede Medlem selv erkjendt. — De enkelte Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, er jeg nødt til at modsigte nogle af. Jeg har ikke nævnt militære Bevillinger, om hvis Hensigtsmæssighed Alle ere enige. Det at være enig om Hensigtsmæssigheden af en militær Foranstaltning beror jo ikke blot paa, at man saglig ikke har Noget at indvende imod den, men ogsaa, at man finder den finansielt forsvarelig. Det ærede Medlem nævnte Bevillingen til Værstbygningerne. Paa denne Post har man ikke nægtet Mere, end hvad der er nødvendigt for, at bringe Bevillingen ned til den Sum, der har været givet af det ærede Medlem og samtlige hans Venner og Meningsfæller i en Række af Aar indtil 1885, og her er altsaa ikke Tale om Andet end en rimelig og moderat Nedsættelse. Jeg vil isvrigt gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvad jeg alt tidligere gjentagne Gange og vistnok ogsaa i Dag har gjort opmærksom paa, at Modstanden mod Bevillingen til Værstkontoen ikke er begrundet i Andet end i den Nødvendighed, der er for Thinget for, hvis det vil holde Værstkontoen indenfor rimelige Grændser, at holde sig paa det givne Grundlag, indtil der paavises en virkelig tvingende Grund til at gaa videre, og i saa Fald vilde det, naar man kom ind paa den saglige Side af Sagen, ikke kunne undgaaes at komme ind paa Spørgsmaalet om vor Flaades hele Ordning. Jeg er af den faste Overbevisning, at hvis man virkelig vil gaa til at tilvebringe en Flaade, der svarede til vore Forsvarsforhold, altsaa ogsaa med den fornødne Indskrænkning i Bygningen af større Skibe, vilde man ogsaa naae til en Forstaaelse paa Værstkontoen. Men dette stadig og stadig at give Bevillinger paa en

Konto, som aldeles ikke kan overskues, uden at man ser Grændserne i saa Henseende, det vil ingen Repræsentation kunne gjøre. Det, vi have gjort, er altsaa kun det, at vi have sat Grændsen i det, der hidtil sædvanmæssig har været bevilget. Det var altsaa et uheldigt Exempel, det ærede Medlem nævnte. Jeg kan nævne andre Exempler paa, at man har modsat sig militære Bevillinger, som maatte, hvad Foranstaltninger angaar, ere saadanne, at vi vilde være gaaede med til dem. Det er en Selvfølge, at man har gjort det, fordi ogsaa der det Finansielle har spillet en Rolle. Det ærede Medlem vil dog vel ikke paastaa, at vi skulle anskaffe alle mulige dyre militære Ting, der kunne faas omkring i Verden, og som det i og for sig kunde være ønskeligt at faae, uden at tage finansielle Hensyn og uden Hensyn til, om det kan føre til Underbalance paa Finansloven. Finansielt maa de militære Bevillinger holdes indenfor saadanne Grændser, at der i et Reservesfond have Midler vrørte, som ere nødvendige til at gennemføre de meget be kostelige store Reformarbejder, som dog maa gennemføres. Men det tænker man ikke paa, man tænker stadig paa, at der er nok i Kassen, og selv om der kom Underbalance paa Finansloven, saa gjør det ingen Ting, vi kunne saa altid hjælpe os med den fulde Kasse. Det er en stor Misforstaaelse, den gaar ud over Landbrug, Handel og Undervisningsvæsen, den Politikk, som slet ikke tænker paa at holde igjen. — Jeg skal ikke komme ind paa, hvad der er opnaaet efter Opøsningen. Det ærede Medlem har ikke kunnet paapege et eneste Exempel paa, at der er slet Forandring, Andet end den polytekniske Lærestanstalt. Det er den eneste Forandring, der er slet, og jeg tør dristigt paastaa, at Spørgsmaalet om den polytekniske Lærestanstalt ikke staar i fjerneste Forbindelse med Opøsningen. Alle de andre Forandringer til 3die Behandling ere for de størres Bedkommende Forandringer, der enten ere opfatte eller ligefrem bebudede, og naar det ærede Medlem saa siger: Ja, saa afkræfter jeg Betydningen af Indrømmelsen, saa falder det jo med, at det ikke er Landstinget, som har opløst os. Det vilde jo være en ganske mærkelig Indrømmelse at gjøre Landstinget, som slet